

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 793/2021
27.01.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Предузећа за производњу, прераду и промет пољопривредних и прехранбених производа ПН-АГРОЕКОНОМИК ДОО Београд - у стечају, Устаничка број 64/VIII чији је пуномоћник Весна Гаћеша, адвокат у ..., против тужених АА из ... број .., као правног следбеника ХИДРОТЕРМА ДОО Нови Сад - у принудној ликвидацији, чији је привремени заступник Павле Богдановић, адвокат у ..., ВИСА ПРОМ ДОО Кањижа, чији је пуномоћник Милош Кравић, адвокат у ... и ББ из ... број ..., ради утврђења својине, утврђења да је извршење недопуштено и предаје поседа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда IПж 6103/19 од 12.02.2020. године, у седници већа одржаној 27.01.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

Ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда IПж 6103/19 од 12.02.2020. године **ОДБИЈА СЕ**, као неоснована.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог АА за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Привредни суд у Београду је донео пресуду 11П 5778/2018 дана 19.06.2019. године којом је у I ставу изреке дозволио објективно преиначење тужбе од 06.06.2019. године; у II ставу изреке одбио приговоре стварне и месне ненадлежности суда; у III ставу изреке усвојио тужбени захтев и утврдио право својине тужиоца ПН-Агроекономик ДОО Београд - у стечају на непокретностима – локал Л-1 укупне површине 29,39 м² у приземљу, оријентисан на уличну страну, у стамбено-пословној згради ПО+Пр+2+Пк бр. ... у улици ... у ..., у згради која је саграђена на парцели број .. КО ... и локалу Пл – 2 укупне површине 26,04 м² у приземљу, оријентисан на уличну страну, у стамбено-пословној згради ПО+Пр+2+Пк бр. .. у улици ... у ..., у згради која је саграђена на парцели број .. КО ..., што су тужени дужни признати и трпети да се на основу ове пресуде упише у јавну књигу коју води Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад као власник у целости; у IV ставу изреке усвојио тужбени захтев и утврдио да је извршење које је дозвољено по решењу о извршењу Основног суда у Новом Саду Ии 1974/17 од 14.06.2017. године недопуштено

у односу на исте непокретности – локале Л-1 и Л-2 описане у том ставу изреке; у V ставу изреке обавезао трећетуженог ББ из ... да тужиоцу врати исте непокретности – локал Л-1 и локал Л-2 ближе одређене у том ставу изреке, те у VI ставу изреке обавезао тужене да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка у износу од 229.200,00 динара.

Привредни апелациони суд је донео пресуду 1Пж 6103/19 дана 12.02.2020. године којом је у I ставу изреке одбио жалбу првотуженог и друготуженог као неосновану и потврдио пресуду Привредног суда у Београду П 5778/18 од 19.06.2019. године исправљену решењем истог суда 11П 5778/18 од 13.09.2019. године у ставу IV изреке; у II ставу изреке усвојио жалбу првотуженог и друготуженог и преиначио пресуду Привредног суда у Београду П 5778/18 од 19.06.2019. године исправљену решењем истог суда 11П 5778/18 од 13.09.2019. године у III ставу изреке тако што је одбио, као неоснован, тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди његово право својине на непокретностима локалу Л-1 и локалу Л-2, ближе одређеним, као и да се на основу те пресуде упише у јавну књигу коју води Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад као власник у целости; у III ставу изреке укинуо пресуду Привредног суда у Београду П 5778/18 од 16.09.2019. године исправљену решењем истог суда 11П 5778/18 од 13.09.2019. године у V ставу изреке, без враћања на поновни поступак; у IV ставу изреке преиначио одлуку о трошковима парничног поступка садржану у VI ставу изреке и решио тако да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Против наведене правноснажне другостепене пресуде је тужилац изјавио дозвољену и благовремену ревизију, којом побија пресуду у II и IV ставу изреке, у односу на означене тужене: АА у односу на кога је настављен поступак иза туженог Хидротерма ДОО Нови Сад - у принудној ликвидацији, туженог Виса Пром ДОО Кањижа и туженог ББ из ..., због битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. и став 2. тачка 12. ЗПП, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права.

Првотужени је поднео одговор на ревизију тужиоца.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по одредби члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр 72/2011 ... 18/2020) и закључио да ревизија тужиоца није основана.

Другостепена пресуда је донета без битних повреда одредаба парничног поступка на које ревизијски суд пази по службеној дужности, из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП. Нема битних повреда одредаба парничног поступка учињених пред другостепеним судом, у смислу одредбе члана 374. став 1. ЗПП на које тужилац указује у ревизији, док битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП нису законом дозвољени ревизијски разлог.

Чињенично стање је за одлуку о тужбеним захтевима правилно и потпуно утврђено од стране првостепеног суда и на темељу тако утврђеног чињеничног стања је другостепени суд преиначио првостепену пресуду у III ставу изреке и одлучио тако што је одбио као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди његово право својине на предметним објектима, те да се одреди да се на основу пресуде тужилац упише у

јавну књигу коју води Републички геодетски завод, Служба за катастар непокретности Нови Сад као власник истих у целости.

Према утврђеном чињеничном стању, приговор тужиоца као трећег лица одбијен је решењем јавног извршитеља Живина Милинова број Ии ../17 од 29.09.2017. године и тужилац је упућен да покрене парницу. Тужилац је ову парницу покренуо тужбом од 02.11.2017. године, али је у међувремену у спровођењу поступка принудног извршења дошло до продаје предметна два локала, трећетуженом, на јавној продаји, због чега је тужилац преиначио тужбу постављањем и тужбеног захтева 06.06.2019. године као евентуалног, којим тражи да се трећетужени обавезе да тужиоцу врати предметне локале. По закључку јавног извршитеља од 20.12.2017. године локали који су продати трећетуженом су истом и предати. Након тога је обустављен поступак извршења.

Ово чињенично стање ревидент не побија наводима ревизије.

На основу тако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су применом одредаба Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр.106/2015, 106/2016 (аутентично тумачење), 113/2017 (аутентично тумачење)), члана 193. и 194., закључили да је трећетужени стекао прво својине на предметним локалима у току трајања ове парнице, односно до закључења главне расправе, тако што су му локали продати у извршном поступку и закључком јавног извршитеља и предати. Из тог разлога је побијаном пресудом другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев којим тужилац тражи да суд утврди његово право својине на предметним локалима. Ово без обзира на то што је првостепени суд на основу утврђеног чињеничног стања закључио да је тужилац стекао право својине на предметним локалима деривативним путем, од правног претходника друготуженог, са којим је закључио пуноважан уговор о купопродаји истих. Друготужени је исте локале претходно купио од првотуженог, такође пуноважним уговорима. На основу таквих закључака првостепени суд је утврдио да тужилац у погледу истих локала као предмета извршења има право које спречава извршење, јер је власник локала над којим се спроводи поступак извршења у предмету Ии 1974/17 пред Основним судом у Новом Саду, те је извршење на истим локалима прогласио недопуштеним. Одлуку о недопуштености извршења је другостепени суд потврдио.

Ревизија тужиоца дозвољена је у односу на другостепену пресуду у делу којим је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о тужбеном захтеву тужиоца, тако што је исти одбио.

Међутим, ревизија није основана. Другостепена пресуда донета је правилном применом материјалног права садржаног у одредбама којима се уређује стицање права својине у извршном поступку, које су одредбе садржане у члану 193. и 194. Закона о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС“ бр.106/2015, 106/2016 (аутентично тумачење), 113/2017 (аутентично тумачење)) који је био на снази у време предаје непокретности трећетуженом у државину. У конкретном случају, трећетужени је стекао право својине на непокретностима које су предмет тужбеног захтева по одредби члана 193. Закона о извршењу и обезбеђењу. Самим тим, неоснован је тужбени захтев тужиоца за утврђење да он има право својине на истим непокретностима. Правилан је закључак другостепеног суда да као последицу таквог спровођења поступка принудног извршења, продајом непокретности ради намирења потраживања у извршном

поступку, којом је трећетужени стакао право својине на продатој непокретности, тужилац по чијој тужби је правноснажном пресудом утврђено да је извршење које је дозвољено по решењу о извршењу Основног суда у Новом Саду Ии 1974/17 од 14.06.2017. године – недопуштено у односу на предметне локале, има права одређена Законом о извршењу и обезбеђењу, и то одредбом члана 81. став 5., те даље по одредби члана 119. право на противизвршење из одредбе члана 113. и 115. став 1. тачка 4., ради остварења права из члана 117. став 1. Одредбом члана 119. и члана 117. став 1. Закона о извршењу и обезбеђењу прописано је да у оваквој ситуацији треће лице има право да по предлогу за противизвршење суд решењем обавезе извршног повериоца да трећем лицу врати оно што је примио извршењем.

С обзиром на разлоге за одбијање тужбеног захтева за утврђење права својине тужиоца на предметним локалима, утемељене у наведеним одредбама Закона о извршењу и обезбеђењу, које је другостепени суд правилно применио на конкретно правилно утврђено чињенично стање о току поступка извршења у коме је дошло до јавне продаје предметних непокретности, ради намирења потраживања према друготуженом као извршном дужнику, у ком поступку је трећетужени стекао право својине на предметним непокретностима, ревизија тужиоца одбијена је као неоснована, по одредбама члана 414. Закона о парничном поступку.

Одбијен је захтев првотуженог за накнаду трошкова поступка по ревизији, применом одредбе члана 154. Закона о парничном поступку, јер трошак састава одговора на ревизију није био потребан за вођење ревизијског поступка.

Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић